

'ஈழத்தின் தசீய விடுதலைப் போராட்டத்தில் மார்க் சிய அணுகுமுறையோடு இடதுசாரிச் சிந்தனையுடன் செயற்பட்ட கவிஞர் சமீயனின் மறைவு ஈழத்து அரசியல் போராட்டத்தின் ஒரு துயர சம்பவமாகும்' என்று லண்டனில் இடம்பெற்ற கவிஞர் சமீயனின் நினவைஞ்சலிக் கட்டிடத்தில் தலமை வகித்துப் பச்சுகையில் 'பனி மலர்' இதழ் ஆசிரியர் நா. சப்சேன் தரிவித்தார்.

அவர் தொடர்ந்து பச்சுகையில்: 'மாணவர் குரல்' என்ற சஞ்சிகையைச் சமீயன் என்று அறியப்படும் சிவகுமாரன் அவர்கள் நடத்திய காலத்தில் இருந்தே அவரை நான் அறிவனே. மாவட்டரீதியில் பல கலகைக் கழக அனுமதிக் கான தரப்படும் தலை இலங்கை அரசுக் கொண்டுவந்தபோது அந்நடவடிக் கைக் கு எதிராக யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள அனதைத்துப் பாடசாலகையையும் ஒருங்கிணைத்துப் போராடும் முயற்சியில் சமீயன் வகித்த பாத் திரம் முக்கியமானதாகும். மாணவர் எழுச்சிக் கு வழிவகுத்தவர் என்று மட்டுமல்லாது ஓடுக் குமுறகைக் குள்ளான கபிலி விவசாயிகளின் அமைப்பிலும் சமீயன் தீ விர பங்காற்றி வந்திருக்கின்றார். தனது சொந்தக் கிராமமான உரூம் பிராயில் சாதித் தடப்பு மிகக் கநிலவூடமையாளர்கள் மத்தியில் எளிய, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்காக அவர் போராடியபோது அதிகார மயைத்தின் பெரும் எதிர்ப்பை அவர் எதிர்கொள்ளவேண்டி இருந்தது. எனினும் தனது சொந்தக் கிராமத்திலேயே புரட்சிகர மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முன்வைத்த புரட்சிகர செயற்பாட்டாளராகவே சமீயன் திகழ்ந்தார்' என்று நா. சப்சேன் மலேமும் தரிவித்தார்.

விமர்சகர் மு. நித்தியானந்தன் உரையாற்றும் போது: '80களில் சமீக உணர்வு கொண்ட பலவறே இயக்கங்களிலும் தீ விர அர்ப்பணிப்போடும், பொதுநலச் சிந்தனையோடும் செயற்பட்ட உயிர்த்துடிப்பு மிகக் ஒரு சந்ததியின் குறியீடாகத் திகழ்ந்த கவிஞர் சமீயனின் மறைவு வரூந்தத்தக்கதாகும்'.

'மரணத்தைக் கண்டு நாம் அஞ்சவில்லையென்றும், புதிய எஜமானர்களின் அடிமைகளாக மரணிப்பதையே வறூக்கிறோம்' என்றும் பிரகடனம் செய்த சமீயன் இறுதிவரை அடக் குமுறகைக் கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சிக் காரனாகவே திகழ்ந்தார். அவர் கவிதைகள் வாழ்வின் குரூர யதார்த்தத்திலிருந்து பிறந்தவையாகும். அதனால்தான் எஞ்சியது கரித்துண்டுகளையோயினும் இறுதிவரை எழுதியே தீ ருவோம்' என்று அவரால் முழக்கமிட முடிந்தது. தனது கவிதைகளை அழகாக அச்சிட்டுப் பார்க்க

Written by - நவஜோதி ஜோகரட்னம் , லண்டன் -
Monday, 26 February 2018 14:00 - Last Updated Monday, 26 February 2018 14:09

வணேட்டுமனென்றோ, உலகமொழிகளிலெல்லாம் தனது கவிதகைகள் போய்ச்
சரேவணேட்டுமனென்றோ ஒரு கணமும்

அவர் தொடர்ந்து பசேசுகையில் : தங்களின் இலட்சியக் கனவுகள் சிதவெற்ற நிலையில்
புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் லெளகீக உயர்வுக்காக அவரால்
செயற்படமுடியாது போயிற்று. தங்கள் லட்சியங்களகை கவிட்டு வறேற்று மண்ணில்
வாழும் நிர்ப்பந்தமும் அவரை விரக்திகுள் தள்ளியது துரதிஷ்டவசமாகும். பெரும்
லட்சியங்களோடு அரசியல் தளத்தில் குதித்த அந்தத் தலமைறையினர், அந்த
லட்சியங்கள் கைபட்டாத நிலையில் புகலிட மண்ணில் வறொமயிலும், விரக்தியிலும்,
நிராசையிலும் மிழ்கிப்போன ஒரு நிலமையின் ஒரு சாட்சியமாகவும் சமூகியன்
திகழ்கின்றார்” என்றும் மு.நித்தியானந்தன் தெரிவித்தார்.

தோழர் மூத்த அவர்கள் உரையாற்றும்போது : ‘பள்ளிக் காலத்திலேயேதீ விர அரசியல்
சிந்தனையுடன் செயற்பட்ட சமூகியன் உயர்ந்த லட்சியங்களையே எப்போதும்
கொண்டிருந்தார் என்றும், சாதாரண துண்டிப்பிரச்சுரத்தை அச்சிலிடுவதற்குக் கட்ட
போதிய பணமில்லாத நிலையிலும் அந்த அச்சுக்கட்டத்தை சொந்தமாக வாங்கினால்
எவ்வளவு சலவாகும் என்று யோசிக்கவும் தொலநோக்கு அவரிடம் எப்போதும்
குபிகொண்டிருந்தது. தனி ஆளுமையோடு திகழ்ந்த சமூகியன் பின்னாளில் ஆளுமசை
சிதவெறுகளுக்கு உட்பட்ட துணங்களையையும் நாம் நினைவிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
சமூகியனின் மறவை ஒரு உயர்ந்த அரசியல் செயற்பாட்டாளரின் பணியினகை
கொளரவிப்பதோடும், மனநிறவைவோடு கொண்டுவணேட்டிய ஒரு நிகழ்வாகவே தான்
கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

தோழர் தம்பா தனது அஞ்சலி உரையில் ‘சமூகியனின் மறவைக்காக புகலிடம் எங்கும்,
ஈழத்திலும் நடத்தப்படும் நினைவஞ்சலிக் கட்டடங்கள் முற்போக்கு
சிந்தனையாளர்கள் மக்கள் மனதிலிருந்து எளிதில் நீங்கிவிடுவதற்கில்லை என்றும்
தங்களின் கருத்துக்களை மதித்து நடப்பவர்கள் எப்போதும் தம்மசை சமூகியன்
வண்ணம் உள்ளனர் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்’ என்றும்
குறிப்பிட்டார்.

ஓவியர் கே.கிருஷ்ணராஜா அவர்கள் ஒருங்கிணைந்து நடத்திய இந்த அஞ்சலிக்
கட்டடத்தில் சமூகியன் எழுதிய கவிதகைகள் ஒலிக் கப்பட்டும், அவர் எழுதிய

